



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 429/2013-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. A. L., P., zastúpeného advokátom JUDr. M. P., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 158/2000 a sp. zn. 29 C 167/2011, postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 393/2001, sp. zn. 2 Co 363/2004, sp. zn. 2 Co 429/2005, sp. zn. 3 Co 134/2007, sp. zn. 2 Co 77/2008 a sp. zn. 2 CoPr 8/2012 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cdo 88/2004 a sp. zn. 5 M Cdo 9/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. A. L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. januára 2013 doručená a podaním doručeným 14. februára 2013 doplnená sťažnosť JUDr. A. L., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. P., P., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 158/2000 a sp. zn. 29 C 167/2011, postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 393/2001, sp. zn. 2 Co 363/2004, sp. zn. 2 Co 429/2005, sp. zn. 3 Co 134/2007, sp. zn. 2 Co 77/2008 a sp. zn. 2 CoPr 8/2012 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cdo 88/2004 a sp. zn. 5 M Cdo 9/2009.

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručenou okresnému súdu 12. mája 2000 domáhal „aby súd žalovanej Krajskej prokuratúre Prešov určil povinnosť zaradiť ma do 11. platového stupňa v zmysle zák. č. 66/1994 Z. z. o platových pomeroch prokurátorov a právnych čakatel'ov prokuratúry Slovenskej republiky, v znení neskorších predpisov... Okresný súd v Prešove žalobu registroval pod sp. zn. 13 C 158/00... 5. 3. 2001 pojednávanie na OS a vyhlásený rozsudok – žaloba zamietnutá... 10. 5. 2002 KS na pojednávaní rozhodol uznesením – zrušil rozsudok OS a vec vrátil na ďalšie konanie... 27. 1. 2003 pojednávanie na OS + rozsudok – žaloba opäť zamietnutá... 12. 3. 2003 sťažovateľ podal odvolanie proti rozsudku OS... 10. 10. 2003 pojednávanie na KS – rozsudok – KS zrušil rozsudok OS a vec mu vrátil na nové konanie... 18. 2. 2004 sťažovateľ podal dovolanie; 5. 3. 2004 dovolanie podala aj žalovaná... 30. 11. 2004 NS SR rozhodol rozsudkom pod sp. zn. 2 Cdo 88/2004 – zrušil rozsudok KS a vec mu vrátil na nové konanie... 18. 3. 2005 KS vydal uznesenie, ktorým pripustil zmenu žalobného návrhu; Uznesenie KS spolu so spisom doručené na OS 14. 4. 2005... 26. 10. 2005 OS vydal uznesenie o pribratí znalca... 30. 11. 2005 KS uznesením pod sp. zn. 2 Co 429/05 odvolanie

sťažovateľa odmietol... 30. 10. 2006 OS na pojednávaní rozhodol rozsudkom – žalobe vyhovel; rozsudok OS doručený sťažovateľovi 15. 12. 2006 (sudca 20. 11. 2006 požiadal predsedu OS o predĺženie lehoty); 22. 12. 2006 žalovaná KP podala odvolanie; 10. 1. 2007 predložený spis na KS, ktorý vec registroval pod sp. zn. 2 Co 4/07; 5. 2. 2007 sťažovateľ podal KS vyjadrenie k odvolaniu žalovanej... pretože sudca OS opomenul vydať uznesenie o trovách štátu, KS uznesením z 26. 4. 2007 nariadil OS rozhodnúť o trovách. OS 5. 6. 2007 nariadil pojednávanie na 25. 6. 2007 s tým, že na pojednávaní bude vyhlásený doplňujúci rozsudok; 25. 6. 2007 OS vydal doplňujúci rozsudok o trovách pre štát; 11. 7. 2007 žalovaná KP podala odvolanie proti doplňujúcemu rozsudku; 8. 8. 2007 predložený spis na KS; 28. 5. 2008 pojednávanie na KS pod sp. zn. 3 Co 134/07, 2 Co 77/08 – rozhodnuté rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok OS spolu s doplňujúcim rozsudkom... 27. 10. 2008 žalovaná podala na GP SR podnet na podanie mimoriadneho dovolania... 2. 6. 2009 generálny prokurátor podal na NS SR mimoriadne dovolanie... 20. 6. 2011 NS SR uznesením rozsudky OS i KS zrušil a vec vrátil sudu prvého stupňa na ďalšie konanie; 4. 7. 2011 spis vrátený na OS... 28. 11. 2011 OS rozsudkom vyhovel žalobnému návrhu... 10. 1. 2012 žalovaná KP podala odvolanie... 26. 11. 2012 KS Prešov pod sp. zn. 2 CoPr 8/2012 verejným vyhlásením rozsudkom potvrdil rozsudok OS.“.

Sťažovateľ ďalej uvádza: „Dôvodom podania tejto sťažnosti je skutočnosť, že doba trvania samotného konania v právnej veci vedenej Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 13 C 158/00 a 29 C 167/2011, Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 2 Co 393/01, 2 Co 363/04, 2 Co 429/05, 3 Co 134/07, 2 Co 77/08 a 2 CoPr 8/2012 a Najvyšším súdom SR v konaní pod sp. zn. 2 Cdo 88/2004 a 5 M Cdo 9/2009 prebiehajúceho od roku 2000 bola neprimerane dlhá.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo JUDr. A. L. upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 158/00 a 29 C 167/2011, Krajského súdu v Prešove v konaní pod sp. zn. 2 Co 393/01, 2 Co 363/04,

2 Co 429/05, 3 Co 134/07, 2 Co 77/08 a 2 CoPr 8/2012 a Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 2 Cdo 88/2004 a 5 M Cdo 9/2009 porušené bolo.

2. JUDr. A. L. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 12.000,- € (slovom dvanásťtisíc eur), ktoré mu je Okresný súd v Prešove povinný vyplatiť v sume 5.000,- € (slovom päťtisíc eur), Krajský súd v Prešove v sume 4.000,- € (slovom štyritisíc eur) a Najvyšší súd Slovenskej republiky v sume 3.000,- € (slovom tritisíc eur) a to do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.“

Sťažnosť sťažovateľa bola pridelená sudcovi spravodajcovi Milanovi Ľalíkovi. Dňa 13. februára 2013 sudca spravodajca namietal svoju predpojatosť. Uznesením č. k. II. ÚS 152/2013-6 z 21. februára 2013 bol vylúčený z konania a rozhodovania vo veci v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na obdobie od 29. februára 2013 do 28. februára 2013. Dňa 30. apríla 2013 bola vec pridelená sudkyňi spravodajkyňi Marianne Mochnáčovej.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ v predmetnej veci namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. K porušeniu sťažovateľových práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 158/00 a sp. zn. 29 C 167/2011, postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 393/01, sp. zn. 2 Co 363/04, sp. zn. 2 Co 429/05, sp. zn. 3 Co 134/07, sp. zn. 2 Co 77/08 a sp. zn. 2 CoPr 8/2012 a postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cdo 88/2004 a sp. zn. 5 M Cdo 9/2009 malo dôjsť tým, že celková doba konania v sťažovateľovej veci, ktorá začala žalobou podanou na okresnom súde 12. mája 2000, bola neprimerane dlhá.

Podľa judikatúry ústavného súdu účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 89/02, I. ÚS 47/03, I. ÚS 122/03, I. ÚS 167/03, I. ÚS 208/03). Rovnako stabilnou súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je názor, že účelom predmetnej zákonnej lehoty na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je zabezpečiť rovnováhu medzi potrebou ochrany základných práv a slobôd na jednej strane a potrebou ochrany princípu právnej istoty na strane druhej (I. ÚS 22/02, I. ÚS 35/02, I. ÚS 188/03).

V prípade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je však toto právo a princíp právnej istoty v istom zmysle a do istej miery totožné. Totožnosť predmetného práva a princípu právnej istoty je tu totožnosťou predmetu a účelu ochrany poskytovanej ústavným súdom. Inými slovami, ochranou práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov ústavný súd zároveň chráni jeden konkrétny rozmer princípu právnej istoty; rozmer spočívajúci v nároku účastníka konania na odstránenie stavu právnej neistoty v dobe, ktorá nie je zbytočne, resp. neprimerane dlhá (I. ÚS 183/06).

S prihliadnutím na uvedené východiská poskytuje ústavný súd ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zásadne vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo (I. ÚS 77/02, I. ÚS 86/02, I. ÚS 213/03).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia s'ťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd s'ťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej s'ťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o s'ťažnosti č. 16970/05 z 3. marca 2009).

Vo veci s'ťažovateľa bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2 CoPr 8/2012 z 26. novembra 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. novembra 2012. Ústavný súd konštatuje, že v čase, keď bola s'ťažnosť podaná na poštovú prepravu 10. januára 2013 (doručená ústavnému súdu 14. januára 2013), už bol odstránený stav

právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľ nachádzal pred právoplatným skončením príslušného súdneho konania. K porušovaniu označených práv sťažovateľa už nemohlo dochádzať v žiadnom z konaní vedených na okresnom súde, na krajskom súde a ani na najvyššom súde, na ktoré sťažovateľ v sťažnosti poukazoval, pretože všetky tieto konania predchádzali vydaniu rozsudku krajského súdu sp. zn. 2 CoPr 8/2012 z 26. novembra 2012.

Z týchto dôvodov bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2013